

Energi ind paa at fremme Lovforslaget, som Tilfældet havde været i Folketinget. Disse Opstrammere til dette høje Ting foranledigede mig til at se lidt nærmere paa dette Lovforslags Behandling i det andet høje Ting, og derefter maa jeg rigtignok sige, at dersom vi her vilde anvende samme Energi som den, Sagen har været udsat for i Folketinget, vilde den højtærede Indenrigsministers Overbevisning om, at det skal lykkes at føre denne Sag igennem i denne Rigsdagssamling, vistnok ikke komme til at holde Stik. Folketingets Udvalg har under 14. December, altsaa i forrige Maaned, afgivet sin Betænkning; af denne fremgaar det, at det i denne Rigsdagssamling er tredje Gang, Lovforslaget har været forelagt det høje Folketing. Det har gentagende været forelagt før denne Rigsdagssamling, i den forrige ordinære Samling og i afvigte Sommersamling, og altsaa er det nu igen forelagt i denne Rigsdagssamling. Udvalget naaede i de to foregaaende Rigsdagssamlinger ikke at behandle Forslaget færdigt, endsige at afgive nogen Betænkning. Hvis vi altsaa her i Landstinget, som den ærede Udvalgsordfører i det høje Folketing ønskede, vilde fremme Arbejdet med ligesaa megen Energi, som sket er i det andet Ting, vilde der maaske gaa haade Vinter og Vaar og næste Sommer med og det hele Aar, inden vi blev færdige med Behandlingen, og den højtærede Minister vilde ikke se Lovforslaget færdigbehandlet i denne Rigsdagssamling, af hvilken der ordinært kun er et Par Maaned tilbage. Nu skal jeg imidlertid for mit Vedkommende sige, at det er med den største Interesse, jeg gaar i Gang med at arbejde paa dette Lovforslag, og jeg ved, at ogsaa mine Meningsfæller i det konservative Folkeparti meget gerne vil støtte dette Lovforslags Gang her paa Tinge, og det kunde jo muligen være, at vi kunde overgaa det høje Folketing og arbejde med endnu større Energi, end det har vist sig, at der arbejdes dernede. Men til Gennemgang af et Lovforslag af dette Omfang — det var jo oprindelig paa 80 Paragraffer og møder nu med 79 Paragraffer —, og i hvilket enkelte Paragraffer er saa lange, at de fylder mere end en Side i Lovforslaget, kræves der dog ikke saa lidt Tid. Selv om man maaske i alt væsentligt kan være enig i de forskellige Bestemmelser, skal det dog gennemses, det er vor Pligt og vort Ansvar.

Jeg vil dernæst kort erindre om, at hele denne Lovgivning paa det sociale Omraade er fra den nyere Tid. Før Firserne, altsaa i forrige Aarhundrede, kendte vi den slet ikke, det var først i 1884, man i Tysk-

land begyndte at lovgive paa dette Omraade, derefter fulgte med korte Mellemrum flere af de omliggende Lande, og i 1898 kom ogsaa vi med. Det foreliggende Lovforslag er jo en Revision og en Samarbejden af den samlede Ulykkesforsikringslovgivning, som har fundet Sted her i Landet siden 1898, og Lovforslagets Omfang ses ogsaa bedst deraf, at naar det op højes til Lov, vil ikke mindre end 7 andre Love blive ophævet, deriblandt de 4 Hovedlove: den, som omhandler Haandværk og Industri, den, som omhandler Fiskeri, den, som omhandler Søfart, og den, som angaar Landbrug og Skovbrug. Samtidig med at denne Sammendragning af disse 4 Love finder Sted, en Sammendragning, som jeg hilser med megen Tilfredshed, idet det jo er betydelig lettere at finde, hvad man søger, i et samlet Lovværk end i 7 Love, er der sket betydelige Ændringer og ikke ringe Forøgelse af Erstatningskravet. Jeg har set, at i det andet høje Ting er den Forhøjelse af Præmierne, der følger af de forhøjede Erstatninger, som Lovforslaget indeholder, anslaaet til at dreje sig om 30—40 pCt., og fra anden Side er det oplyst, at det for Landbrugets Vedkommende vil dreje sig om 21 pCt. og for Haandværk og Industri om 43 pCt. Jeg vil dog i den Anledning gøre opmærksom paa, at denne Forsikringspræmie jo er en Driftsudgift, der i mange Tilfælde kan lægges paa det Fabrikat, det Produkt, som den forsikrede arbejder med, og derigennem kan denne forøgede Byrde føres over paa hele det købende Samfund. Men i mange andre Tilfælde kan dette ikke lade sig gøre, f. Eks. hvor Udlændets Konkurrence møder vor indenlandske Industri og Haandværk. Og hertil kommer jo, at alle private Familier, der holder Medhjælp, ogsaa skal forsikre denne, det bliver absolut en ny Udgift, der lægges paa hele det private Familieliv. Har hidtil Konkurrencen været skarp, er der vel neppe Tvivl om, at den, naar vi igen faar fredelige Forhold i Verden, nærmest vil blive hensynsløs, og ikke mindst derfor vil Udgifterne komme til at hvile som en Byrde paa Arbejdsgiverne. Men som det er blevet udtalt: Tiderne har forandret sig, og det er derfor ogsaa rimeligt, at de Erstatninger, der nu skal fastsættes i en ny Lov, ogsaa maa følge med Tiden, om jeg saa maa sige, de maa blive større, end de hidtil har været. Om de alle skal have den Størrelse, som det her foreslaas af Folketinget, maa man dog efter min Mening se noget paa, og af en Udtalelse, som den højtærede Minister fremsatte i det andet høje